368R0431

10.4.68 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 89/3

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 431/68

av den 9 april 1968

om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt gemenskapens gränsövergångsställe för beräkning av cif-pris för socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1009/67 av den 18 december 1967([1]) om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, särskilt artiklarna 3.6 och 13.3,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 3.6 i rådets förordning (EEG) nr 1009/67 föreskrivs att en standardkvalitet för råsocker skall fastställas.

Standardkvaliteten bör motsvara en medelkvalitet som är representativ för råsocker producerat inom gemenskapen. Standardkvaliteten bör fastställas enligt ett i handeln använt kriterium, i detta fall utbytet. De beräkningsgrunder som används för att bestämma det faktiska utbytet bör vara tillräckligt exakta och lätta att tillämpa.

I artikel 13.3 i förordning nr 1009/67/EEG föreskrivs att ett gränsövergångsställe för gemenskapen skall utses så att cif-priser för vitsocker, råsocker och melass kan beräknas.

Detta gränsövergångsställe bör väljas så att det blir möjligt att beräkna representativa cif-priser för gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det råsocker av standardkvalitet som avses i artikel 3.6 i förordning nr 1009/67/EEG skall avse socker med ett utbyte på 92 %.

2. Utbytet för råsocker av betsocker skall beräknas genom att talet för detta sockers polarisationsgrad minskas med

a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,

b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,

c) talet 1.

3. Utbytet för råsocker av sockerrör skall beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerat med två minskas med talet 100.

Artikel 2

Det gränsövergångsställe för gemenskapen som avses i artikel 13.3 i förordning nr 1009/67/EEG skall vara Rotterdam.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 9 april 1968.

På rådets vägnar
E. FAURE
Ordförande

([1]) EGT nr 308, 18.12.67, s. 1.